

stedse er bleven skudt ud i Fremtiden, nemlig at paaligne Island et Bidrag til Rigets Anliggender. Jeg seer derfor ikke, hvorfor Rigsdagen skulde have saa store Betænklichkeiten ved, hvilken Deel af Tilskudet man henregner til den faste, og hvilken til den midlertidige Deel. Derimod har jeg den Overbeviisning — og jeg haaber, at denne Betragtningmaade ogsaa vil gjøre sig gjældende hos det høie Things ærede Medlemmer —, at det vil kunne have uberegnelig Indflydelse paa Forsatningslagens Gang paa Island, at Islænderne ere visse paa, at de erholde den Deel af det omhandlede Bidrag, som vil være nødvendig for dem i en saa lang Fremtid, som man kan overflue, paa saadanne Vilkaar, at det ikke atter kan tages fra dem, uden at Regjeringen og Rigsdagen derom ere enige. Uden det ville de vistnok ikke føle den No og Tryghed, at de ville overtage Styrelsen af deres egne Anliggender paa egen Risiko. Det maa jo vel erindres, at Forholdet mellem Island og de øvrige Dele af Kongeriget vil stille sig væsentlig forskjelligt fra nu ogsaa i finantsiel Henseende, efterat en saadan Forsatningsforandring som den paatænkte er foregaaet. Medens Island hidtil med den største Beredvillighed har faaet extraordinair Understøttelse af de fornødne Beløb herfra, naar det er blevet ramt af større Ulykker, s. Ex. Saareffab, Sordbrand og Deslige, saa vil der derimod ikke kunne blive Spørgsmaal derom i Fremtiden, naar det faaer sine egne Finanser. Det maa derfor virkelig bringes op til en saadan Tilstand, at det ikke alene kan udvide sine Resourcer og, som alt omtalt, sit Post- og Veivæsen, men at det ogsaa sættes istand til at lægge Noget tilside til, dermed at kunne bøde paa den Slags extraordinaire Ulykker.

Naar jeg ikke har stillet Ændringsforslag til denne Behandling af Sagen, da er det fordi jeg ikke har troet med nogen Nytte at kunne gjøre det, forinden jeg vidste, i hvilken Retning Majoriteten af det høie Things Medlemmer vilde gaae. Hvis den Afstemning, der vil foregaae ved denne Behandling, skulde give mig noget Haab om at kunne udrette Noget ved at stille Ændringsforslag til denne Sag, da forbeholder jeg mig at gjøre det til 3die Be-

handling. Som et saadant heldigt Tegn, der vilde kunne give mig Mod til at haabe paa et heldigere Udfald af Sagen, end der i dette Dieblis synes at være Udsigt til, vilde jeg ansee Vedtagelsen af det første Forslag, der er stillet af den ærede 6te Landstingsmand for 1ste Kreds (Ploug). Jeg lægger derimod ikke den Vægt som han paa hans Forslag under Nr. 2 om, at tredie Stykke og fjerde Stykkes 1ste Punktum af § 5 skulle udgaae. Dette er nemlig et af de Punkter, hvorom jeg er vis paa, at der, naar Bestemmelser af denne Art i sin Tid skulle træffes, let vil kunne komme Overenskomst imellem Regjeringen og Rigsdagen, og det angaaer ikke de Ting, med Hensyn til hvilke Islænderne paa nogen som helst Maade skulle have nogen afgjørende Bestemmelse. — Derimod vilde jeg ganske vist ikke kunne tiltræde det Forslag, som den nævnte ærede Landstingsmand har stillet under Nr. 3 til Udvalgets § 6, naar en saadan Bestemmelse i sin Tid skulde gives. Jeg troer, at den hele Bestemmelse om, at der skulde kunne paalægges Islænderne Bidrag til Rigets almindelige Anliggender, let paa denne Maade vilde blive illusorisk, og jeg finder i alle Tilfælde ikke en saadan Bestemmelse stemmende med Sagens Natur og med min Opfattelse af Islands Stilling i Riget, ifølge hvilken Island med Hensyn til Bidragspligten til Rigets Anliggender maatte være Rigets skattebevilligende Myndighed undergIVEN, uden at det kunde fordrres, at den lovgivende Myndighed, der var indsat til Bestyrelsen af de særlige Anliggender, dertil skulde give sit Samtykke. — Som jeg før antydede, har jeg ikke nogen særdeles Opfordring til nu at yttre mig om Detaillen af de af det ærede Udvalg foreslaaede enkelte Bestemmelser. Jeg kan, som sagt, i det Væsentlige være enig med den statsretlige Anskuelse, som derigjennem har gjort sig gjældende, og det er kun for at reservere mig det Fornødne, at jeg med ganske saa Ord skal berøre forskjellige Punkter, med Hensyn til hvilke jeg allerede troer nu at kunne fremhæve, at jeg ikke kan samstemme med det, som synes at være tilfjet fra Udvalgets Side. Jeg kan saaledes ikke billige, hvad der af den ærede Ordfører blev udtalt om, at det skulde være